

УКРАЇНА

(19) UA (11) 65613 (13) U
(51) МПК (2011.01)
A01K 85/00

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ
УКРАЇНИ

ОПИС ДО ПАТЕНТУ НА КОРИСНУ МОДЕЛЬ

видається під
відповідальність
власника
патенту

(54) ШТУЧНА ПРИМАНКА

1

2

(21) u201106288

(22) 19.05.2011

(24) 12.12.2011

(46) 12.12.2011, Бюл.№ 23, 2011 р.

(72) КАРПОВ СЕРГІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ, ДЕГТЯР
ОЛЕКСАНДР ПЕТРОВИЧ(73) КАРПОВ СЕРГІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ, ДЕГТЯР
ОЛЕКСАНДР ПЕТРОВИЧ

(57) 1. Штучна приманка, яка має корпус, носова частина якого має вушко або отвір для кріплення повідка, а хвостова частина - підвантажена та має одинарний гачок, який закріплено жорстко, жалом догори, яка **відрізняється** тим, що підвантаження здійснено таким чином, що корпус набуває властивості "ваньки-встаньки", причому носове вушко або отвір розміщується таким чином, що при ловлі заставляє іти приманку під невеликим кутом до поверхні води, достатнім для того, щоб "налазити" на водорості, при цьому гачок містить різь для закручування, зокрема, у хвостову частину корпуса.

2. Штучна приманка за п. 1, яка **відрізняється** тим, що розміри тіла вибираються в залежності від виду риби та розмірів, при яких здійснюється ловля.

3. Штучна приманка за п. 1 або 2, яка **відрізняється** тим, що корпус виконано у вигляді волкера.

4. Штучна приманка за п. 1 та п. 2, яка **відрізняється** тим, що корпус виконано у вигляді поппера.

5. Штучна приманка за п. 4, яка **відрізняється** тим, що носова частина має скіс або заглиблення, форма, розмір та загострення країв якого створюють свої оригінальні "хлюпаючі-булькаючі" звуки із необхідною, привабливою для хижака "тональністю звучання", зокрема як на фіг. 1.

6. Штучна приманка за п. 1, яка **відрізняється** тим, що різь напаяна на виготовлені гачки чи нарізана при їх виготовленні, закручується, зокрема, у хвостову частину корпуса.

Корисна модель належить до галузі риболовства, зокрема до штучних приманок, і може використовуватися рибачками-аматорами та спортсменами під час риболовлі.

У сьогоднішній час дуже багато штучних приманок, що може змусити розгубитися будь-кого і поставити перед починаючим спінінгістом безліч питань.

Із релевантних джерел інформації відомі приманки мають подібні поняття з заявленими:

у заявці US 2617226 A - описується корпус, носова частина якого має скіс (створює, зокрема, і акустичний ефект), а в хвостовій частині нерухомо закріплено гачок, жалом догори;

у заявці US 20020189150 A1 описується приманка, тіло якої у вигляді риби, одна частина якої має вушко або отвір для кріплення повідка, а хвостова частина - підвантажена та має одинарний гачок, що закріплено жорстко, жалом догори;

відома приманка, описана у заявці US 29448982 A містить з'єднання між частинами корпусу у вигляді гвинтів з вушком, останній загвин-

чено у хвостову частину. До вушка гвинта хвостової частини прикріплюють гачок.

Як зазначено у заявці GB 1443552 A, хвостовик риболовного гачка може мати різь для встановлення останнього до з'єднувача з повідком.

За найближче технічне рішення взяли заявку US 2617226 A, по сукупності конструктивних елементів, але можна сказати, що всі приведені раніш технічні рішення в тій чи іншій мірі мають спільні поняття.

Основний недолік найближчого аналогу є те, що останній не є поверхневою приманкою, не працює на поверхні води, як поппер чи волкер - топвотери.

На всій довжині проводки топвотера, рибак не втрачає візуального контакту із приманкою, що дозволяє повністю контролювати проводку, обловлювати складні, приміром, зарослі водною рослинністю місця, де трава досягає поверхневого шару, або закорчовані ділянки, які в більшості випадків є улюбленими засідками хижої риби.

Волкер - приманка, яку візуально легко розпізнати, його головні характерні риси - продовгува-

(13) U

(11) 65613

(19) UA

те, сигароподібне, обтічне тіло (корпус) без лопаток чи пропелерів і т.п., хвостова частина підвантажена для певного положення приманки у воді, без чого, властиво, правильна проводка не може бути здійснена.

Поппер - це той же волкер, тільки поппер має заглиблення у носовій частині, яке створює звук, що зацікавлює як рибу, що полює в поверхневих водах, так і ту, що знаходиться на глибині.

У відмінності від воблера та інших раніш зазначених приманок, якому лопатка надає можливість занурюватись й власну гру, волкер чи поппер власної гри не має, але в руках рибалки із правильно підбраною снастю, останні набувають активні, розгонисті, привабливі для хижака рухи.

В основу корисної моделі поставлено задачу створення штучної приманки, яку можливо використовувати в поверхневих водах (на поверхні води), яка дозволила б уникнути зачепи за водорості, напівзатоплені корчі і чагарники, плісирувала по їх поверхні та приваблювала, зокрема акустично, рибу.

Поставлену задачу вирішують тим, що корпус приманки виготовляють таким чином, що останній набуває властивості "ваньки-встаньки" в горизонтальній площині, на якій знаходиться приманка, завдяки підвантаженню останнього у хвостовій частині, крім того, зменшенню зачепів сприяє і те, що:

замість трійників застосовується жорстко закріплений одинарний гачок, жалом догори. Хвостова частина гачка має різь;

точка розташування вуха або отвору для кріплення повідка, що змушує йти приманку під невеликим кутом до поверхні води, достатнім для того, щоб "налазити" на водорості;

Акустичну привабливість досягають тим, що виконують заглиблення чи скіс у носовій частині, форма і розмір та загостреність країв якого задають акустичну роботу поппера, характерну саме для нього "тональність" звучання, а саме "чпокання" та характерну турбулентність.

Технічне рішення пояснюється малюнками.

На фіг.1 - зображено поперечний переріз штучної приманки (глісирувальний волкер);

фіг.2 - зображено поперечний переріз штучної приманки (глісирувальний поппер);

фіг.3 - зображено гачок.

Штучна приманка (фіг.1, 2) для риболовлі містить корпус 1, виконаний у вигляді волкера чи поппера, носова частина якого може мати:

заглиблення (2) чи скіс, форма якого вибирається таким чином, щоб створювались "хлюпаючі-булькаючі" звуки та забезпечувалась можливість здійснювати при стандартній проводці відхилення зі сторони убік на рівномірному підмотуванні.

Кожен із виробників експериментально підбирає свою форму, розмір заглиблення чи скіс у носовій частині та загостреність країв, які створюють свої оригінальні "хлюпаючі-булькаючі" звуки із необхідною, привабливою, для хижака "тональністю звучання";

вушко (3) або отвір (не показано) для кріплення повідка, а у хвостовій частині - гачок 4.

Гачок 4 у хвостовій частині містить різь, якою останній закручується, зокрема, у хвостову частину корпусу. Різь може напаяватись на готові гачки чи виготовлятись при виробництві. Корпус 1 може бути виконано:

з гуми, дерева, пластмаси, іншого органічного матеріалу, із твердого плаваючого матеріалу тощо;

цільним або щонайменше з двох частин, рухомо чи жорстко з'єднаних між собою; повністю чи частково порожнистим, об'ємним, з отворами для заповнення водою;

та мати щонайменше одну проріз та додатково щонайменше один отвір (не показано).

підійде майже любий колір, так як поппер або волкер - поверхнева приманка й риба бачить його винятково знизу. Виконання у яскравому кольорі оптимально лише для рибачка, щоб краще було контролювати проводку на тлі неба, а значить бачить тільки силуєт.

На раніш зазначене виконання корпусу 1 накладається умова підвантаження останнього, таким чином, щоб при відхиленні останнього у поздовжньо-вертикальній площині від вертикалі останній повертався у початкове положення - здобув властивості "ваньки-встаньки" в горизонтальній площині, на якій знаходиться приманка.

Корпус може мати.

1. Пристрої для кріплення додаткових штучних приманок, шматочків натуральних приманок і т.п.;

2. Закріплений щонайменше один одинарний гачок 4.

Розміри приманки не фіксуються й можуть змінюватись в широкому діапазоні, залежно від виду риби й умов лову.

Штучна приманка для риболовлі функціонує наступним чином.

А. Коли корпус у вигляді волкера, штучну приманку можна назвати волкером. Волкер для риболовлі функціонує наступним чином.

Якщо розбиратися, який вид корму імітує волкер, однозначної думки ви не почувєте, - можливо, що малька, можливо дрібного звірця, жабу або мишу. Ловіння на волкер здійснюється у "тиху" воду, у хвилю здійснити проводку досить складно, і навряд чи старання принесуть вам очікуваний результат. Самими підходящими умовами є штиль або невеликі брижі - тоді проводка виходить рівномірною й без зривів, і тільки така проводка проковує хижака на атаку.

Волкер ідеально підходить для лову в дрібних ставках, озерах і затоках. У напівзатоплених корчах і чагарниках. Відмінні результати волкер показує при лові жереха, обловлюванні верхнього шару води, у якому активно годується жерех, виганяючи малька до поверхні або на обмілини.

Основним трофеєм волкера безсумнівно є щука, але й окунь, і судак, і навіть головень при сприятливих умовах, не пропускають можливості спробувати його "на зуб". Щодо проводки - це короткі ривки кінчиком вудлища, відпрацьовувані практично тільки кистю. У результаті, треба домогтися ритмічного руху, з однаковою амплітудою відхилення в сторони й провести всю проводку в єди-

ному ритмі, малюючи на поверхні води зигзагоподібні "вуси".

При відповідному методі анімації приманка плаває по поверхні води змійкою, відхиляючись від осі руху на 40-90 градусів залежно від конкретної моделі й особливостей проводки.

Вудлище для виконання проводки без збоїв і максимально далекого закидання, повинне бути швидке або екстра-швидке.

Ривкоподібна проводка забезпечується використанням плетеного шнура, що у відмінності від монофільної ліски має мінімальну розтяжність. Оскільки щука буває частим трофеєм ловлі на волкер, не варто зневажати використанням повідця, особливо при лові на приманки невеликих розмірів, зубаста хижачка їх легко заковтує, і ще толком не почавши риболовлю, ви ризикуєте залишитися без приманок. Але при правильному підході й освоївши навички проводки, волкер подарує вам видовищні й незабутні враження від риболовлі.

В. Коли корпус у вигляді поппера, штучну приманку можна назвати поппером. Поппер для риболовлі функціонує наступним чином.

Як зазначалось раніш, поппер створено таким чином, що приваблює як рибу, що полює в поверхневих водах, так і ту, що знаходиться на глибині. Звук, який він видає, й коливання - все імітує просту здобич, про яку щука може тільки мріяти: безпомічну рибку, що шубовстається на поверхні.

Тому після того, як закинути поппер, необхідно почекати поки вода на місці падіння поппера заспокоїться, потім вести його повз наміченого місця, ритмічними ривками вудлища домагаючись від приманки "чпокаючих" звуків".

Як відомо, щука знаходиться в зарослих місцях або під корчами, вона чує всю цю метушню на поверхні "чпоки", сплески. Коливання, які доходять до неї у воді, говорять щуці, що там рибка кормиться або смикається, або жаба плюхнулася з листа латаття, і ті й інші прекрасні ласощі й легка здобич. Вона вирішує піднятися й подивитися ближче. Ледь помітне ворухіння у цей момент запускає механізм атаки, і щука кидається на поппер.

У сутінках ритмічне й правильне чергування ривків і пауз дозволить щуці наблизитися й атакувати поппер.

Якщо лов проводиться над крутими схилами, де риба може стояти на глибині, варто здійснити максимально голосні звуки. "Чпоки" і "бульки" повинні бути дзвінкі і виразні, щоб виманити рибу із глибини.

На риболовлі потрібно пробувати різні типи проводок поппера, і всі комбінації швидкостей протяжки й інтенсивності ривків у широкому діапазоні: від "надшвидкісного безперервного глісирування" проводки до вповільненої - "бульк", пауза; "бульк", пауза.

